

Nói đến khoa học là nói đến tri thức và sự phát triển. Tuy nhiên, từ Đông sang Tây, có thể nói không một đất nước nào có thể phát triển giàu mạnh nếu không phát triển được hiểu biết của con người đối với thế giới tự nhiên và đối với xã hội mình đang sống.

Con người có bộ Tam tạng kinh, viết rằng:

Tư bất hỷ c, phi sở nghi.

Ưu bất hỷ c, lão hà vi?

Ngũ c bất tác, bất thành khí,

Nhân bất hỷ c, bất tri lý.

Không học thì không biết quy luật trời đất, không biết lợi hại, không biết làm việc. Đối với người thông minh, từ nhỏ đã phải học thuộc lòng từ đó. Đối với người đần độn xem là "quân tử", "hiền tài", vốn dĩ xem là thông minh lãnh đạo, đến đất nhân dân theo quan niệm Nho giáo thời phong kiến, thì hiểu đó là càng quan trọng. Bia đá Văn Miếu một trăm năm nay vẫn còn khắc ghi: *"Hiền tài là nguyên khí quốc gia"*. Lịch sử mấy ngàn năm của đất nước Việt Nam ta cũng từng suy cùng sự lên xuống của các tầng lớp trí thức hiền tài.

Vậy chúng ta cũng có bộ cao nhân phải ngậm ngùi than: *"Cổ kim thất c tử đa ư hoạn"*. Có lẽ là một tính cách của loài người: học hỏi thì cố tìm cho biết; biết một ít rồi thì lại muốn biết nhiều hơn; biết nhiều rồi thì lại quay ra chiêm nghiệm thế sự, chi u vô quá khứ, học hỏi và nghĩ lại... Đâu ra đã mang trong mình cái chí của người trí thức rồi thì cũng vẫn luôn vào mình những âu lo, trăn trở, suy nghĩ cùng thời cuộc. Việt Nam trong quá trình phát triển, dù với tốc độ cao đến đâu ghi nhận trên toàn thế giới, cũng không tránh khỏi những bất ổn, lo toan của một nền khoa học kỹ thuật mới mẻ và không hay của nền học vấn Nho giáo, nền khoa học phương Tây thời Pháp thuộc hay "Mỹ thuộc", nền khoa học Xô Viết thời chiến tranh lạnh, cũng như du nhập, hoà nhập, xáo trộn thêm vào bao nhiêu truyền thống và xu hướng giáo dục - khoa học khác nhau từ khắp các nước trước và sau giai đoạn "Đổi mới". Câu chuyện

trí thức như người đã viết, viết như, viết dài và viết sâu, chỉ xin đến với các nhà giáo sư
độc như người biết đến: "

[Sống, nghiên cứu công nghiệp hóa và hiện đại hóa đất nước là một sự nghiệp dài lâu, trong đó, trí thức có một vị trí không thể thay thế.](#)

"

Cái cốt lõi là làm sao để xác lập được vị trí không thể thay thế đó của người trí thức, của các nhà khoa học, trong hệ thống thể chế chính trị - xã hội để Việt Nam có thể vượt được các trở ngại và vượt lên những phát triển cao hơn nữa? Thứ nhất, mục đích của KhoaahcViet.info (KHVi) là phải không nhằm đến những chuyên môn nào nhàn nhã. KHVi chỉ muốn xem rằng, nền khoa học nước nhà nói chung là một tòa kim tự tháp; và mỗi một nước, một đóng góp như nhồi của từng cuộc khảo cứu, của từng nhà khoa học - giáo dục, đều là một viên đá góp vào tòa tháp to lớn này. Thay vì lan man lặt vặt trên bề mặt toàn bộ tòa tháp này, KHVi sẽ chú trọng đi sâu vào từng viên đá kia. Đôi khi có ôm ấp, xoay vần các khía cạnh, người ta cũng chỉ lay chuyển được gì; người ta chỉ có khi chỉ cần rút một viên đá như nhồi nào đó khỏi chân tháp ra, cả tòa tháp này sẽ lung lay đổ vỡ.

Ngỡ hèn, từng viên đá như nhồi kia có thể góp phần để bù đắp những lỗ trống dưới chân tháp, từng cái một, hay những "gà", "voi" trên một con đường thiên lý đường đời. Bởi đây là đường dài đi tới của một đất nước, của dân tộc, nên đóng góp cho sự nghiệp bền vững trường tồn này bằng phần việc như bé trong quảng đời ngắn ngủi của mình ngày hôm nay cũng đã là một niềm hạnh phúc vô biên rồi.

Ban quản trị KhoaahcViet.info

{jgototop}/{/jgototop}